

vse eno pa še preveč za obč. kaso. Tako n. pr. jemlje Višnjagora 55% na drž. davek, to pa, ker ima novo šolsko poslopje. Seveda, brez nič ne postavi se nič, tedaj tudi šolsko poslopje ne. — Iz Gorice pride g. dr. F. Kos, prof. na ženskem učiteljskem, v Koper na moško učiteljsko. Ta prestava je nekako zoper navado, ali se jim pa ne kaže kje g. profesor preveč Slovenca? — Prvi teden tega leta je umrlo v Trstu 105 ljudi, 52 moških in 53 ženskih, lani pa jih je v isti dobi bilo 114 umrlo. — V dež. zboru v Poreču je ital. večina istotako zoper uredbo ministra gledé na slov. vpisovanje v zemljiščne knjige, kakor je pri nas nemška. — Madjarski vladi mesto Zagreb ne voli po volji ter gleda še ona potlej strožje na uradnike, češ, da volijo oni zoper njo. Ljubi Bog, pa je to potlej tudi v resnici velik greh! — V ogerskem drž. zboru boji se vlada, da jej bode trpkih besedi od nasprotne stranke a misli si: Beseda še ni nikogar ubila, ter dela pridno naprej — dolgé, to se pravi, če še ji hoče jud kaj dati. Sedaj pa odkimava že tudi ta ter ji ne odpré več iz lehka svojih žepov.

Vunanje države. Kar je bilo tako srečnih, da so bili lahko vpricho pri zlati maši sv. Očeta, vsi vedó le eno — to, da se ne da izreči, kaj so čutili tisto zlato uro v svojem sreču. Lahko se umeje, da še prihaja vedno tujcev v Večno mesto, da se pokloni sv. Očetu. — Kralju ital., Umberto, je, to si mislimo lahko, v tem težko pri sreču, saj vidi, da je tu na poti ali kaj si hoče? Nekoliko odškodnine je bilo za-nj v ponedeljek, dne 9. januvarija. Obhajali so obletnico smrti Viktorja Emanuela in prišlo je veliko ljudi na grob tega kralja, pod katerim je prišel Rim v roke Italije, ter postal nje glavno mesto. — Sedanji predsednik francoske republike ne dopade več nekaterim možem in zakaj ne? Storil je pregreho strašno, sv. Očetu je čestital, tedaj pa je storil nekaj, kar so storili nejeverci ali krivoverci, toda kat. Francija bi ne bila smela! Ubogo ljudstvo, ki sluša na take ljudi. — Anglija nima še volje dati irskemu ljudstvu pravice, kakor jih mu je treba, da še ostane katol. ljudstvo. Že ednajst irskih poslancev sedi pod ključem, češ, da so oni krivi, če se ne uda še irsko ljudstvo. Bog naj ubogim Ircem že preloži kmalu ta težek križ, ki jim leži že 300 let na ramenih! — Belgija ima v Indiji veliko naselbin in za nje jim je treba vojakov. Domačih pa se jim zdi škoda, zato najemajo tuje vojake, kjer jih pač dobó. Sedaj pa so prišli Nemci jim na sled, češ da jemljejo tudi iz Nemčije mladeničev med svoje vojake. To se ve, da se godi le za drag denar, vse eno pa je za to huda jeza v Nemčiji. No bode pa že bolje! — Bismarck tirja sedaj bojda 100 milijonov za vojaštvo in kaže se po tem takem zmerom bolj, da je le on kriv krika o bližnji

vojski. Mož hoče pač poslancem tako izviti teh „lumpastih“ milijonov. — Rusi so z novim letom za 13 dni pozneji, kakor mi in so imeli torej še le dne 13. t. m. novo leto. V ta den so pričakovali, da dade ruski car kje kako na znanje, hoče-li vojsko, toda car ni ustregel ljudem, kajti ni jim še besede črhnil ni o vojski ni o miru. — Mladi bolgarski knez, princ Koburški, nima več upanja, da se še vzdrži dalje na knežjem stolu in sam bi bojda veliko dal, ko bi mogel iz lepa — oditi. To je škoda za tamošnje katol. ljudstvo. Vse kaže na to, da je bila zadnja ustaja zoper princa nevarniša, kakor je bila skraja podoba. Sedaj je zopet tiho po Bolgariji, ali sam večni Bog zna, kako dolgo. — Turčija išče denarja, toda nikogar ne najde, da ji ga zaupa. To je za tako državo velika sitnoba. — Iz Abesinije ni novih poročil in ni verjetno, da bi se zgodilo ondi že kmalu kaj. — Lepo vezilo so dale sv. Očeta žene v Braziliji — 250 sužnjev. Odkupile so jih ter jim dale proste roke — na čast in iz ljubezni do sv. Očeta.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Na desnem bregu Moldave je novo, na levem bregu staro mesto. V starem mestu je pot, ki drži na Hradšin hitro od pobrežja nekoliko, a potem zmiraj bolj napeto. Ko sem šel po bregu gori se je dež ponujal, toda ni mogel kaj prida opraviti, ker solnčni žarki so mu megle pretrgali in prevrtali, in candrave megle so se potem rajši za bregovi poskrile.

Pred kraljevim gradom kupim smodk, seveda dragih, a ne da bi jih kadil in dobri. friški zrak s smrdečim dimom okužal, toti greh imajo tabakarji na vesti, ampak da denarje izmenim, ker nisem niti krajcarja drobnih gleštal. In prav sem storil; zakaj ko bi človek v kraljevem gradu in v stolni cerkvi sv. Vida po debelem denarje delil, bi ga precej slekli, da še domu ne bi mogel.

V kraljevem gradu je namreč pri vsakem yhodu in na vsakem voglu strežaj, čegar suk-nja in hlače so z zlatom in srebrom obšite, in v stolnici postaja po cerkvi menda pol ducenta mežnarjev, ki nosijo prav take talarje, kakor pri nas duhovniki, in vsi ti so pripravljeni, da spremljajo tujca, če mu le migneš, in ti razlagajo zgodovinske znamenitosti bodi-si kraljevega grada, bodi-si stolne cerkve. To so vam pravi kolednjaki, ki svojo pesen, katere so se enkrat na pamet naučili, zapojejo, potem pa čakajo, ali bo kaj — vrgla.

Okoli velikanske stolice sv. Vida je vse živo delalcev in vse polno kamenja in lesovja.

Že pet sto let stavijo ogromno cerkev, pa še dosti manjka, preden bo dozidana. Toda zdaj jako marljivo delajo, in če jo bodo tako vro stavili za naprej, mogoče, da tisti Slovenci ki so zdaj mladeniči, še doživijo veselje, da bode izgotovljena.

Ko v cerkev stopim, zapazim v neki spovednici duhovnika, ljubeznjivega starčka: Bil je spovednik stolne cerkve. Na stolnici sta namreč dva stareja duhovnika nastavljena, ki nimata drugega posla, nego da spovedujeta tujce, ki pridejo na Hradšin romat. Jaz od grnem zagrinjalo spovednice, in prošim gospoda, ali bi smel na grobu sv. Janeza meševati?

Starček me gleda in me praša, ali imam kaj pisem od škofa, ki pričajo, da sem duhovnik? Ničesar nimam, sem rekel. Veste, pravi potem stari gospod, vi že smete meševati, pa oprostite me, da sem od vas pisem zahteval, ker ni še menda 14 dni, da se je tukaj nekdo duhovnika štulil, a bil je slepar.

Že je devet minolo, ko se podam v žagred, da se opravi za sv. mešo. Troje mežnarjev me je oblačilo. Mučila me je misel: če me že trije oblačijo, koliko jih me pa bo slačilo?

Dijak črne šole, prav ljubeznjivi mladenič, pa je že za menoj stal ter mešne bukve varoval, in si je mislil — misli so proste —, da bode tuji gospod menda že nekoliko globočje v žep segnil, kakor domači gospodje, če jim streže.

(Dalje prih.)

Smešnica 3. Sosedu ste v živem pogovoru. V tem pa se vgrizne ena v jezik in prikaže se ji kri na ustne. „O“, vsklikne tedaj druga, „kaj pa ti je, da ti teče kri iz ust?“ „Ne vem“, odvrne ta, „menim, da sem se le vgriznila malo v jezik.“ „Joj“, zaupije sosedu, „le hitro teci k zdravniku!“ „Čemu“, odmaje ta, „čemu, saj to ni nevarno!“ „Resnica“, podučuje jo sosedu, „sicer ni nevarno, toda pri tebi je sila nevarno, kajti v tvojih ustih je veliko — strupa“.

Razne stvari.

(Svečanost.) Milostljivi in prevzvišeni knezoškof imeli so dnes, dne 18. januarija, o 25letnici svoje škofovske časti slovesno sv. mašo v stolni cerkvi in so po njej vzprejeli čestito duhovščino in za tem zastopnike c. kr. častnikov, uradov in druge odlične gospode. Pri sv. maši smo videli razun obilo ljudstva, zastopnike mesta, ravnatelja c. kr. gimnazije, realke in drugih šol.

(Slovesni večer.) V čast mil. in prevzv. knezoškofu je bila v nedeljo v bogoslovju, večeraj pa dne 17. januarija, lepa slovesnost v dij. semenišču. Vdeležili so se je milost. knez, stolni korarji, in veliko drugih mestnih in zunanjih gospodov.

(Dež. zbor.) Posl. baron Hackelberg je v dež. zboru v Gradcu predložil, naj se § 7 in 12 o okr. zastopih predrugačita ter se v njima izreče, da imajo tudi posestniki hiš, ako plačajo od njih 60 gold. davka, volilno pravico v vrsti velicij posestnikov. To je mlin na vodo nemškutarije.

(Oče koroških Slovencev. †) Kakor se nam brzojavlja, je vlč. gosp. mrg. Andrej Einspieler, prof. v pok., dež. poslanec in da rečemo ob enem vse, oče slov. Korošcev v ponedeljek, dne 16. januarija po dolgi in hudi bolezni umrl. Pogreb je dnes ob 2½ popoldne. Naj počiva v miru!

(Premeščenje.) Gosp. L. Rattek, svetovalec c. kr. dež. sodnije v Celju, pride v c. kr. višjo dež. sodnijo v Gradcu.

(Častno občanstvo.) Obč. zastop v Velenju je izvolil grofa A. Mensdorfa, veleposestniku pri Velenju, za častnega občana.

(Župan.) Mestni zastop v Brežicah je imel silo pri volitvi župana. Skorej vsi gospodi v mestnem zastopu so izrekli naprej, da ne vzprejmó časti in poslov župana. Na zadnje pa so še vendarle pregovorili g. Jož. Grossa, hišnega posestnika v Brežicah, da je vzprejel izvolitev za župana.

(Imenovanje.) G. Anton Stepic, kontrolor c. kr. davkarje na Vranskem, postal je c. kr. davkar. Kakor se nam piše, bode ljudstvo veselo tega imenovanja.

(Smrt za smrtjo.) Nedavno smo povedali, da je g. Franc Urban, posestnik v Vuhredu, dne 7. decembra na poti domú gredé od mrtvouda zadet zgrudil se mrtev. Tudi pokojnikovega sina našla je že nagla smrt ter so ga dne 7. januarija že spremili do hladnega groba.

(Letošnje leto.) Kakor je znano, imamo letos prestopno leto, torej 366 dni. V teh je 53 nedelj in še tudi 53 ponedeljkov, ne pa več torkov, kajti zadnji bode že dan starega leta.

(Blaznice.) V naših blaznicah v Feldhofu pri Gradcu, v Kainbachu in v Lankovicih je bilo lansko leto v vsem 1118 blaznih ljudi, 556 moških in 562 ženskih. Vsled žganja prišlo jih je tje bojda 124, drugi pa iz raznih drugih uzrokov.

(Nehvaležni svet.) Nemški listi so kaj veseli zmage nemškutarjev pri obč. volitvah v Celju. Tega jim ne jemlje nihče za zlo, toda ne vemo, kaj rekó oni slov. možje, ki so tudi sedaj potegnili z nemčurji, kajti njih se ne spomni noben listič drugače, kakor da so dobra podlaga za tujčevo peto.

(Izgovor.) V Radiselu na Pohorju je nek vincar pri sosedu ukradel vrv s kozo ali kozo z vrvjo vred. Ko je sosed drugo jutro našel oboje pri vincarju, izgovarjal se je ta, da je bil našel vrv pred hlevom, ter jo je nesel do-